

Sygn. akt I ACz 608/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2013r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym :

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2013r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **P. P.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Okręgowemu Inspektorowi Służby Więziennej w R.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na pkt. II postanowienia Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 17 czerwca 2013r., sygn. akt I C 678/13

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

W pkt. II zaskarżonego postanowienia Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu. Powołując się na treść art. 117 § 5 k.p.c., Sąd ten wskazał, iż udział profesjonalnego pełnomocnika w niniejszej sprawie nie jest potrzebny, gdyż sprawa nie jest skomplikowana pod względem prawnym jak i faktycznym, a powód nie jest osobą nieporadną, czy niezdolną do obrony swoich praw.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy uznał, iż nie ma potrzeby ustanawiania dla powoda pełnomocnika z urzędu.

Od powyższego postanowienia zażalenie wniósł powód, domagając się jego uchylenia i uwzględnienia jego wniosku.

Skarżący powołując się na Konstytucję RP wskazał, iż powinien mieć zagwarantowane prawo do obrony. Powód nie posiada odpowiedniej wiedzy prawniczej, by samodzielnie prowadzić przedmiotowy proces, a strona pozwana z pewnością będzie reprezentowana przez fachowego pełnomocnika.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie, jako nieuzasadnione, podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy prawidłowo przeanalizował oraz odniósł do sytuacji powoda przesłankę wskazaną w art. 117 § 5 k.p.c.

Mając na uwadze treść dotychczasowych pism składanych przez powoda stwierdzić należy, że nie ma on trudności z prawidłowym formułowaniem swoich żądań i podejmowaniem czynności procesowych. Powód bowiem właściwie przytacza argumenty na poparcie swoich twierdzeń, wskazując na fakty, będące w związku logicznym i przyczynowym z zaistniałym w sprawie stanem faktycznym oraz umiejętnie przytacza okoliczności faktyczne będące podstawą jego żądania.

Powyższe w ocenie Sądu Apelacyjnego dowodzi tego, że powód nie jest osobą nieporadną i może samodzielnie reprezentować swoje interesy w przedmiotowej sprawie. Podkreślić przy tym trzeba, że sam brak wykształcenia prawniczego nie skutkuje, w świetle treści art. 117 k.p.c. koniecznością przyznania powodowi pełnomocnika z urzędu, w sytuacji gdy nie wykazuje on oznak nieporadności.

W przedmiotowej sprawie nie może być także mowy o naruszeniu zasady równości stron w procesie w sytuacji gdy strona pozwana będzie reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Zasada ta, wypływająca z konstytucyjnej zasady równości obywateli wobec prawa (art. 32 ust. 1 Konstytucji), ma szczególne znaczenie w procesie cywilnym, w którym występują dwie przeciwstawne strony. Muszą one mieć równe prawa procesowe i zagwarantowaną jednakową możliwość obrony swych praw, a więc zgłaszania żądań i wniosków, przedstawiania twierdzeń i dowodów, korzystania ze środków odwoławczych i innych środków zaskarżenia.

Okoliczność, że jedna ze stron ma pełnomocnika z wyboru, bądź z urzędu, a druga go nie posiada, nie oznacza naruszenia ww. zasady. O przyznaniu pełnomocnika z urzędu zawsze decyduje Sąd dokonując stosownej oceny pod kątem potrzeby jego udziału w sprawie.

Nadto, stosownie do treści art. 5 k.p.c., Sąd w razie uzasadnionej potrzeby będzie mógł udzielić powodowi, występującemu w sprawie bez profesjonalnego pełnomocnika, niezbędnych pouczeń co do czynności procesowych.

Z tych też względów, Sąd Apelacyjny nie znalazł uzasadnionej podstawy, by w niniejszej sprawie powód miałby korzystać z pomocy profesjonalnego pełnomocnika na koszt Skarbu Państwa, a więc de facto wszystkich obywateli.

W związku z powyższym Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji na mocy art. 385 k.p.c w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.